

عنوان مقاله:

شناسایی مولفه های شکل دهنده فضای بینابینی در معماری سنتی ایران (نمونه موردی: محدوده تاریخی سعدالسلطنه و مسجدالنبی قزوین)

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی معماری و شهرسازی ایران در گذار آثار و اندیشه ها (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

عارفه میرزاعلی محمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

مریم ارمغان - استادیار، گروه معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

اندیشه بینابین نوعی اندیشه مطرح در حیطه های مختلف علم و اندیشه است. فضای بینابین محل بروز پدیده ها به طورهمزمان است. همزمانی اتفاقات، اطلاعات و سایر پدیده ها سبب ایجاد شرایطی می شود که مخاطب را در حیطه سومیقرار می دهد که آن: هم این است و هم آن، نه این است و نه آن. در این پژوهش آنچه مهم است ایجاد فضای بینابین وقرارگیری مخاطب فضای معماری درشرایط بینابین است. پرسش اصلی تحقیق عبارت است از: بینابینیت در فضاهایفرهنگی- تاریخی چگونه میتواند تجلی یابد یا به عبارت دیگر در معماری گذشته ما چگونه کیفیت بینابین را به فضای بینابین تبدیل کرده اند در این تحقیق در روشی توصیفی- تحلیلی، ابتدا بر اساس متون به مفهوم بینابینی در معماری پرداخته می شود و در مرحله بعد از طریق مشاهده میدانی و حضور در محیط در ساعات پر تردد روز (ساعت 11 صبح و 5 بعداز ظهر) و عکاسی در کاروانسرای سعدالسلطنه و مسجدالنبی از نوع فعالیت های صورت گرفته و کیفیت فضاها در اینمکان ها اطلاعات کالبدی حاصل شده است. در این مطالعه، محدوده بازار سعدالسلطنه و مسجدالنبی قزوین به عنوانجامعه نمونه در نظر گرفته شده است. روش جمع آوری اطلاعات نیز عمدتاً کتابخانه ای و میدانی بوده است. در آخر نیزمولفه هایی که در شکل دادن به فضای بینابینی موثرند به 4 دسته همبند فضایی، حریم و مرز، قلمرو و مالکیت وفضاهای بینابین تزئینی تقسیم شده اند که هر یک از آن ها با سه مولفه کالبدی، ساختاری و رفتاری قابل بررسی هستند.

کلمات کلیدی:

فضای بینابینی، معماری سنتی، بازار سعدالسلطنه، مسجدالنبی، قزوین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/904972>

